

Maľované značky

Maliar Florián Paleta bol veľmi usilovný umelec. Maľoval od rána do večera a od večera do rána. Boli to veselé obrázky, na ktorých lietali vtáčiky, kvitli margaréty a usmievali sa dievčatá, čo skáču cez švihadlá. Paleta maľoval aj lesy a polia, mestá a detské ihriská, vlaky i vzducholode. Maľoval veľa, ale čoskoro nemal na čo maľovať. Všetky papiere, výkresy a plátna boli v meste vypredané. Maliar Flo-

rián Paleta začal maľovať na ploty a na asfaltové chodníky a bol stále veľmi pracovitý. Ľudia sa usmievali a mali Paletu radi. Veď odvtedy, čo v meste umelec pracoval, všetko skrásnelo a všade bolo plno farieb. Na priečelí obchodného domu, na veľkej bielej stene, plávali rybičky. Na chodníkoch boli namaľované huby a poletovali tam svätajánske mušky s lampášmi. Na autobusovej zastávke rástli na bielej stene palmy a v nich sa preháňali opice.

Maliar Florián Paleta bol šťastný, že môže ľuďom robiť radosť svojím umením. Bol šťastný, no iba do dňa, keď už nebolo v meste čo pomalovať. Umelec už nenašiel ani jednu prázdnu plochu, na ktorú by mohol urobiť nový obrázok. Mal však veľa nápadov! Toľko toho chcel ešte v živote namaľovať!

Florián Paleta sa túlal mestom a bol čoraz smutnejší. Vrátil sa domov, pomaloval ešte obrázkami stoly a stoličky, umývadlo aj vaňu, okná i dlážku svojho bytu a potom smutný nasadol na svoj pomalovaný moped a pustil sa zasa do mesta.

Odrazu pribrzdil a usmial sa. „Aha! Tu je krásny červený rám a v strede čistá biela plocha!“ Hneď zobral maliar paletu a farbičky. Namaľoval na tú okrúhlu bielu plochu leva s vyplazeným jazykom. Uznalivo sa pozrel na svoje dielo, spokojne naštartoval moped a pustil sa ďalej mestom. Hľadal podobný okrúhly rám. A veru ho aj našiel, a nie jeden! V meste bolo niekoľko úzkych uličiek a vždy na ich začiatku našiel bielu plôšku s červeným rámikom. A tak veselo maľoval. Domček s komínom, z ktorého vychádzal dym v tvare farebných srdiečok, záhradku s plôtikom, pri ktorom rástli hokejky s rozkvitnutými rúčkami. Na ďalšej takej bielej ploche namaľoval autíčko s labutími krídlami. A práve vo chvíli, keď Florián Paleta maľoval na poslednú bielu plochu, pristavil sa pri ňom pán policajt. Vraj musí zaplatiť pokutu, pretože zničil dopravnú značku ZÁKAZ VJAZDU VŠETKÝCH VOZIDIEL V OBOCH SMEROCH. Paleta sa bránil. „Som maliarom a nemám už na čo maľovať!“

Nič mu však nepomohlo. Keď dokonca policajt zistil, že maliar zničil nie jednu, ale všetky značky ZÁKAZ VJAZDU VŠETKÝCH VOZI-

DIEL V OBOCH SMEROCH, naparil maliarovi takú pokutu, až sa mu z toho zatočila hlava.

Z čoho mal však Florián Paleta zaplatiť pokutu, keď nemal peniaze? Všetky vždy minul na farby! Vtedy mu ľudia z mesta pomohli – veď mali Floriána radi. Zaviedli ho do fabriky, kde sa vyrábajú dopravné značky.

„Hurá! Tu sa bude veselo pracovať! Maľovať!“ zvolal šťastný Florián.

Od tých čias maľoval vo fabrike jelene aj lietadielka, výkričníky aj bicykle na dopravné značky. Slušne si zarobil. Spokojný bol nielen maliar, ale aj ľudia v meste.

Len na jedno museli dávať dobrý pozor. Aby im Florián Paleta ne-maľoval obrázky aj na značku ZÁKAZ VJAZDU VŠETKÝCH VOZIDIEL V OBOCH SMEROCH. Každý predsa vie, že na túto značku nijaký obrázok nepatrí.

ZÁKAZ VJAZDU VŠETKÝCH VOZIDIEL V OBOCH SMEROCH

